

det forløbne Aar kun haft en Udgift af ca. 40,000 Kr. til Øerne. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at Formaålet med Lotteriet var at betale Statens Udgifter til Øerne; naar dette er lykkedes, saa synes jeg heller ikke, man kan sige, at Lotteriet har været en Skuffelse, eftersom det har opfyldt det Formaal, hvorfor det er oprettet; og har det ikke helt kunnet dække alle Udgifterne, saa kan det, hvis Ministeren ønsker det, ske ved, at man udvider Rammerne for Lotteriet. Yderligere havde en Kreds af Mænd Øjet aabent for de Muligheder, der, hvis St. Thomas havde en stor tidssvarende Havn, kunde frembyde sig for denne Ø, naar Panamakanalen blev aabnet, og St. Thomas derved kom til at ligge i den direkte Linie mellem den engelske Kanal og Panamakanalen. Man henvendte sig derefter til Ministeriet og Rigsdagen med Anmodning om Koncession paa Anlægget af en saadan Havn, og den blev givet. Hensigten var at bygge en stor Havn, som helst skulde være en Frihavn, men i alt Fald en Havn, der kunde opfylde alle de Fordringer, som kunde stilles til en stor og tidssvarende Havn. Den fornødne Kapital var anslaaet til 20 Mill. Kr., og man havde underhaanden hos private og forskellige Institutioner sikret sig ca. 4 Mill. Kr., og de øvrige havde man Tilsagn om at kunne faa fra Forretningsforbindelser i Udlandet. Saa rejste der sig imidlertid herhjemme Betæneligheder ved, at man skulde have udenlandske Penge ind i Foretagendet, idet det fra een Side blev sagt, at det kunde føre til, at de udenlandske Aktionærer kunde faa overvejende Indflydelse paa Havnen til Skade for Danmark. Rigtignok sagde man fra den anden Side, at det vilde være til Skade at drage saa mange Penge bort fra Landet, dersom hele Kapitalen skulde tilvebringes her; men da Regeringen hældede til den Anskuelse, at det vilde skade at tage imod de udenlandske Penge, gik man ind paa Regeringens Anskuelse, og fra forskellige Sider fremsattes der da den Formening, at hvis man udbød Kapitalen i smaa Aktier, vilde den let kunne tegnes herhjemme. Det gik man ind paa, og der blev udbudt Aktier ned til 20 Kr. Stykket. Der indkom imidlertid i alt paa denne Maade kun henimod 2 Mill. Kr., og man

havde saa i alt et Beløb paa ca. 5¹/₂ Mill. Kr., men dette var ikke tilstrækkeligt til at opføre den store Havn, og man bestemte sig derfor til at bygge en Del af den i saa stort et Omfang, som man kunde overkomme med den forhaandenværende Kapital. Det mødte nogen Vanskelighed at faa Koncessionen forandret, hvorfor man bestemte sig til at tilbagegive den til Regeringen og opføre denne første Del af Havnen paa eget Territorium, saaledes at den kunde udvides, hvis det senere skulde blive nødvendigt. Under Østasiatisk Kompagnis Auspicier blev Arbejdet paabegyndt, og under Ledelse af danske Ingeniører: Etatsraad Monberg, Saabye og Lerche, og med indfødt Arbejdskraft og efter tre Aars Arbejde stod Havnen færdig, omtrent paa samme Tid som Panamakanalen blev aabnet. Havnen har vist sig fuldstændig at svare til sit Formaal. Den har en Mole, der er 2,500 Fod eller omtrent 1 km lang; altsaa en Længde som den store Mole i Frihavnen, der rækker inde fra den inderste Del af Havnen og ud til den lille Pier med Fyrtaarnet, og den har en Dybde paa 31 Fod Vand eller mere end Frihavnen. Der kan ved den samtidig ligge fem store Amerikabaade som Frederik VIII, eller ti almindelige Dampskibe. I øvrigt er der oprettet store Kuloplagspladser med elektriske Kraner ligesom i Frihavnen og paa Refshaleøen, der er to store Oliebeholdere til Motorskibes Forsyning med Olie til Brændsel, der er opført store Pakhuse og Kraner og et stort Elektricitetsværk, hvortil Motorer, Dynamoer o. s. v. er lavede her i Landet, Elektricitetsværket er stort nok til ikke alene at forsyne Havnen og alt, hvad dertil hører, men ogsaa hele Charlotte Amalie, som Byen derovre hedder, med Elektricitet, og der er allerede foretaget store Installationer, og Gaderne i Charlotte Amalie er oplyste med elektrisk Lys. Der er ogsaa foretaget Foranstaltninger til at forsyne Skibene med Kul, Proviant og Vand. Det sidste har altid været en yderst vigtig Sag paa St. Thomas; og der har været klaget over, at Skibene tidligere fik daarligt Vand, hvorfor Selskabet en Tid havde tænkt paa at anlægge et Værk til at kondensere Saltvand til Ferskvand, men man bestemte sig saa